

Webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. juli 2024: Det gamle system er ved at dø, det nye paradigme er ved at opstå

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 3. juli 2024, dagen før 248-årsdagen for vedtagelsen af den amerikanske uafhængighedserklæring. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-siden på YouTube.

Der er mange spørgsmål om krigsfaren og den strategiske situation, men jeg vil gerne begynde med en historie, som har domineret pressen og diskussionen i USA, nemlig konsekvenserne af Joe Bidens skræmmende og dårlige optræden ved præsident debatten den 28. juni. Demokraterne kæmper for at beslutte, om de skal beholde ham i valgkampen, eller om de kan få ham ud, for det ser ud til, at han vil tabe stort til Donald Trump. Men du stillede et andet spørgsmål: Du sagde, at han virkede ude af stand til at fuldføre en sætning, hvem styrer landet?

Så det første spørgsmål, jeg har, er fra Dave i Illinois, som spørger dig: "Hvad er dit svar på det spørgsmål? Hvem eller hvilke institutioner laver politik, og tror de virkelig, at de kan dække over Bidens forværede tilstand indtil november?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det forfærdelige resultat af denne debat virkelig har sat fokus på virkeligheden, og mange

mennesker har haft mistanke om det. Jeg mener, man har i løbet af de sidste – faktisk årtier, kan man sige – haft en masse diskussioner om den såkaldte “dybe stat” i USA. Nu vil mainstream politikerne og medierne afvise det som “konspirationsteorier” og “det er helt hen i vejret”. På den anden side kan det ikke længere skjules, for hvis Biden ifølge nogle iagttagere har vist tegn på stigende alder i de sidste fem år, så rejser det spørgsmålet: Hvis han ikke kan klare en debat på 90 minutter, hvordan kan han så klare presset ved at have den udøvende magt over en ekstremt kompleks supermagt, som har næsten 1.000 militærbaser rundt omkring i verden; som har enorme diplomatiske, efterretningsmæssige og alle mulige slags operationer rundt omkring i verden. Det er klart, at hvis man er helt i topform i sin bedste alder, så er det et stort job. Men hvis du er skrøbelig, sætter det spørgsmålet på dagsordenen, hvem der egentlig har kontrol over atombomberne?

Jeg tror, at der i forbindelse med denne fiasko blev nævnt flere navne, og et af dem var Tom Donilon, som tidligere arbejdede for Obama-administrationen og nu sidder i bestyrelsen for BlackRock Investment Institute. Det er meget, meget tydeligt, at man har – og vi har haft flere diskussioner med eksperter i mellemtiden – at der naturligvis er et permanent bureaukrati: Det er folk, der har været i svingdøren mellem stillinger i administrationerne og gået gennem toplederposter i forsvarsindustrien og derefter fået en toppost i en eller anden form for mediekontrol.

Så det er meget tydeligt, at der er dette permanente bureaukrati, og det er praktisk talt, hvad Ray McGovern altid kalder “MICIMATT”: ” Det militærindustrielle kongres-intelligens-medie-akademiske-tænketaank-kompleks.” Og inden for det har man en magtstruktur, og jeg tror, at kombinationen af Wall Street, Silicon Valley, militæret, den akademiske verden, tænketanke, der er en bestemt struktur, som naturligvis har et hierarki, og hvad det hierarki er på hvert givet tidspunkt, er naturligvis nødt til at blive identificeret. Men det rejser

det indlysende spørgsmål: Hvis alt dette postyr omkring præsidentvalget, kongresvalget og senatsvalget virkelig betyder noget, for hvis man har et praktisk talt helt andet apparat, som er permanent, og som ikke skifter mellem administrationerne, så er det ligegyldigt, om resultatet er republikansk eller demokratisk. Hvad sker der så med demokratiet? Hvad sker der med den regelbaserede orden? Hvad sker der med hele den fine fortælling om, at "vi i Vesten er de gode, der kæmper mod alle de onde, nemlig autokratierne og diktaturene i denne verden"?

Jeg mener, det slår et stort hul i denne fortælling, og det gør det meget klart, at det amerikanske folk virkelig er nødt til at tænke over, om de fortsat vil lade deres land skifte tilbage fra – altså, at starte i den amerikanske revolution som en republik, kæmpe for deres uafhængighed mod det Britiske Imperium, forsøge at komme ud af kolonistatus, som i løbet af 250 år, lidt mere, er svinget tilbage til dybest set at blive et imperium ved trin for trin at vedtage modellen for det Britiske Imperium som grundlag for at drive den unipolære verden, baseret på det angloamerikanske system. Og det viser hele miseren på en meget klar måde.

Så jeg synes, det er en utrolig periode, og spørgsmålet om, hvad der skal ske med Amerika, og i morgen er det den 4. juli, er et meget godt tidspunkt at genoverveje: Er det ikke bedre at tænke på den amerikanske revolutions principper, grundlæggernes idealer, især også senere, John Quincy Adams' udenrigspolitik, for det er spørgsmålet om, hvordan resten af verden vil forholde sig til USA, og hvordan USA forholder sig til resten af verden?

Så det bør folk reflektere over. Og spørgsmålet er ikke så meget, at der er alle mulige scenarier, for eksempel at Obama dybest set havde hemmelige møder med Biden og fortalte ham, at han skulle træde tilbage og opfordrede til et åbent konvent; og så er der nogle scenarier om, at Michelle Obama ville springe ud af boksen som mirakelløsningen, eller Gretchen

Whitmer, for den sags skyld, eller nogle andre mennesker, der tydeligvis lugter forårsluften omkring hele denne kamp. Men det er egentlig ikke det grundlæggende spørgsmål. Spørgsmålet er, om USA kan finde tilbage til sin republikanske tradition, og det vil sandsynligvis afgøre spørgsmålet om krig og fred på globalt plan.

SCHLANGER: Det er sjovt, at du nævner det, for jeg fik tre spørgsmål fra folk, der spurgte: "Var det hele iscenesat, så Biden kunne blive fjernet og Hillary eller Michelle komme ind?" Og du ved, folk bliver for optaget af disse scenarier og overser den større pointe. Men vi har fået et spørgsmål fra en kontakt i Florida, som stillede spørgsmålet: "Hvorfor er der stadig så lidt diskussion om NATO's optrapning, nu hvor krigen i Ukraine ser ud til at være tabt?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at den nuværende politik er orienteret mod NATO-topmødet, som finder sted den 9.-11. juli i Washington, og jeg tror, at vi kan forvente, at det bliver et vanskeligt øjeblik, fordi NATO og dermed det samlede Vesten har et stort problem med, at krigen er tabt i Ukraine. Det er en enorm skade på NATO's omdømme. Husk, at det ikke er så længe siden, at NATO på en ret skammelig måde forlod Afghanistan efter at have været der i 20 år! At bruge 2 milliarder dollars og efterlade landet i en komplet ruin, hvor nogle har argumenteret for, at hvis bare 3 % af de penge var blevet brugt på at opbygge infrastruktur og industri i Afghanistan, kunne landet have været i fremragende stand, men det var det tydeligvis ikke. Og på samme måde, hvad ville resultatet af krigen i Ukraine være? Landet vil være ødelagt efter mere end to års krig, som kunne have været afsluttet allerede i marts 2022, hvilket dokumenter klart beviser.

Så nu er spørgsmålet, hvilken fortælling NATO vil komme med på dette topmøde? Det bliver ekstremt vigtigt, for alle underskrivere – og Biden sagde det selv – mener åbenbart, at grunden til, at NATO er nødt til at fortsætte krigen mod Rusland i Ukraine (de indrømmer det ikke, men det er de facto

tilfældet), er, at Putin angiveligt ikke vil stoppe der, han vil gå videre til Baltikum, han vil gå videre til Polen, og det er derfor, krigsindsatsen skal optrappes.

Nu er det sådan, at det er den mest åbenlyse usandhed, for ikke at kalde det en løgn, for fakta er – og det er blevet dokumenteret – at der var et møde i Istanbul i marts-april 2022, som var en forhandlet aftale mellem Putin og Zelenskyj; de var begge blevet enige om at afslutte krigen. Putin stoppede kampene og gik med til en løsning, hvis Ukraine gik med til at afstå fra at blive medlem af NATO, og nogle andre spørgsmål blev udskudt til fremtiden, f.eks. hvad der skulle ske med Krim. Men der var et klart bevis på, at Putin var gået med til en fredsaftale og havde stoppet kampene! Det kom ikke fra russiske kilder; det kom fra ukrainske kilder. Det blev rapporteret i Kyiv Post og tidligere i Ukrainska Pravda af Zelenskyjs chefforhandler, som deltog i Istanbul-drøftelserne.

Det ødelægger dybest set hele historien om, at Putin ønsker at generobre Sovjetunionen. Putin har i mellemtiden sagt flere gange, at han ikke har sådanne intentioner, han ønsker ikke at overtage hele Ukraine; han insisterer bare på, at alle de steder, der i mellemtiden har stemt for at være en del af Den Russiske Føderation, skal forblive det, og at Ukraine skal acceptere neutralitet og ikke tilslutte sig NATO, og så kan de få sikkerhedsgarantier og den slags.

Men jeg tror, at netop det punkt vil jeg virkelig gerne gøre folk opmærksomme på, for hvis den fortælling, at Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen, består, så er det påskuddet for optrapningen og den formel, som vil bringe os ud i tredje verdenskrig på kortest mulig tid. Og så længe man tror på det, behøver man naturligvis ikke at tage imod Putins fredstilbud, som han udtalte den 14. juni i talen til lederne af det russiske udenrigsministerium, og det indebærer intet diplomati, kun optrapning af krigen.

Og vi har ikke noget mere påtrængende at gøre end at stoppe

optrapningen, før det er for sent, og gå tilbage til diplomatiet! Jeg mener, det er ikke en fast aftale, vi skal se på – det er et emne for forhandlinger, et emne for diplomati – men vi er nødt til at genindføre en diplomatisk tilgang, ellers er der kort vej til Tredje Verdenskrig.

SCHLANGER: Med hensyn til det kommende NATO-topmøde har vi et spørgsmål fra en kontakt i Glasgow, Skotland, som spørger, om vi ved, hvad der vil komme ud af NATO-topmødet. Hun udtrykte sin bekymring over EU, det nye lederskab, og henviste især til Kaja Kallas fra Estland; men hun sagde også, at der tales meget om forberedelse til krig, herunder hvad der foregår i Tyskland, og ville gerne vide, om du har nogen idé om, hvad der faktisk sker i Tyskland med hensyn til denne forberedelse til det, de siger, er den uundgåelige Putin-invasion af Vesten?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, der er faktisk et ret skandaløst interview, som blev sendt i går af NTV, som jeg tror er en privat tv-kanal. Og generalløjtnant André Bodemann, som er chef for det nationale forsvar i Bundeswehr. I dette interview, som jeg kun kan råde jer til at se, det varer kun ca. 15 minutter, og det, han siger, er utroligt. Det er dybest set noget, som har været under forberedelse i Tyskland siden januar i år, og jeg tror, at det blev gjort officielt i marts og nu bliver bragt til offentlighedens kendskab. Det hedder "Operationsplan Tyskland", og det er dybest set en plan om, at hvis det skulle komme til krig, så er det scenarie, som Bodemann præsenterede, følgende: Han sagde: "Amerikanske tropper lander i Holland, og så marcherer de gennem Holland på forskellige måder, ad veje, vandveje, jernbaner, og så kommer de til Tyskland, og her kommer forswarets civile tjenester på banen, for størstedelen af Bundeswehr er allerede ved østfronten, dvs. den russiske grænse, og derfor skal der etableres et forsyningssystem, hvor de tyske civilforsvars organisationer forsyner disse allierede tropper, for det meste amerikanere, der marcherer gennem Tyskland for at slutte sig til østfront styrkerne; De skal

oprette stationer på motorveje, parkeringspladser, og man skal forsyne dem med mad, brændstof og sanitet i henhold til værtsland aftalen; og alle de civile organisationer, Røde Kors, Euranita [ph], forskellige andre organisationer, skal være med til at forsyne disse udenlandske tropper. “

Det er helt utroligt. Han taler, som om det sker i morgen: Amerikanerne går i land på Normandiets strand igen, eller rettere i Holland, og de marcherer til østfronten, og så siger han, at Tyskland ikke behøver at se på den gamle operationsplan fra den kolde krig, for heldigvis er Tyskland ikke længere en frontlinjestat, men vi er nu i baglandet, og vi er nødt til at forsyne dem, der kæmper ved fronten.

Det, han siger som argumentation, er virkelig utroligt, og jeg tror ikke, vi kan lade det stå, fordi det er planen for den kommende krig. Det siger han: Ja, Tyskland er allerede under angreb, alle mulige slags angreb, cyberangreb, angreb på kritisk infrastruktur, og utroligt nok siger han så: “Se, hvad der skete med Nord Stream 2!” Hvis jeg nogensinde har set et tilfælde af chutzpah, så tror jeg, at prisen går til denne general Bodemann, for dette angreb på Nord Stream – ok, vi ved ikke, hvem det var. Der er en dækhistorie om, at det var et ukrainsk skib, som er blevet afvist af alle de eksperter, jeg kender til. Der er den stadig uafkræftede historie af Seymour Hersh om, at det var amerikanerne, der gjorde det, med hjælp fra nordmænd og så videre. Men under alle omstændigheder er cui bono helt sikkert ikke Rusland! For hvad skete der? Der er faktisk analyser, som hævder, at ud over at afskære Tyskland fra billig russisk naturgas var det største geostrategiske, geopolitiske mål at ødelægge forholdet mellem Tyskland og Rusland så fundamentalt, at det ville tjene den mangeårige amerikanske interesse – dette tilskrives George Friedman – at adskille Tyskland fra Rusland; fordi kombinationen af russiske råstoffer og tysk videnskabelig og teknologisk knowhow efter amerikanske geopolitikeres mening ville betyde en kombination, som ville være en oprigtig fjende af USA. Det er alt sammen

geopolitisk tågesnak, men det er sådan, historien er.

Nu er det helt sikkert, at cui bono ikke er, at Rusland sprænger sin egen rørledning i luften, og at netop den hændelse har ruineret Tyskland! Tyskland er nu på vej ned i en depression og kollapser til højre og venstre. Selve Tysklands eksistens som industrination er ved at blive saboteret og ødelagt. Det kræver en hel del chutzpah for denne Bodemann at tilskrive, at bare væve det ind i fortællingen. Han siger ikke udtrykkeligt, at det var russerne, men han siger det i forbindelse med de russiske trusler, som en del af mange andre trusler.

Vi plejede at kalde det "sammensætning fejl": Hvis man insinuerer noget, som ændrer betydningen af hele historien – jeg tror, der er kommet et nyt ord for det, som hedder "dekontekstualisering" eller sådan noget – så er dette et klassisk tilfælde af den slags.

Og så er den anden ting, at Bodemann gentager, hvad Biden sagde nogle dage tidligere, nemlig at Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen! Og det er bare ikke sandt! Jeg nævner bare disse fakta. Der var i går en meget grundig artikel af Ray McGovern i Consortium News, hvor han citerer, vers og kapitel, hvilket citat fra hvilken hovedrådgiver for Zelenskyj, hvilken chefforhandler i Istanbul [Davyd Arakhamia], der grundlæggende sagde det. Så det er ikke russiske kilder, det er de ukrainske kilder, som indrømmer, at Rusland allerede havde stoppet krigen i 2022 i marts; og at det var Boris Johnson, der fløj ind fra London for at fortælle Zelenskyj, nej, gå ikke med til denne fredsaftale; fortsæt med at kæmpe, vi bakker dig op til den sidste ukrainer (det sagde han ikke, men det er, hvad det viser sig at være).

Nu skal det hele undersøges! Dette er offentlige oplysninger! Krig og fred afhænger af det spørgsmål! Og jeg kan kun sige, at enhver seriøs journalist bør undersøge det: Var det sådan, at Rusland var klar, eller allerede havde stoppet kampene,

klar til en fredsaftale, og hvad var Boris Johnsons rolle i at sabotere det? Jeg tror, at hvis det ikke bliver belyst og undersøgt, så går vi faktisk blindt ind i Tredje Verdenskrig.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål til dig, Helga, fra en podcaster i Tyskland, som sagde: "Jeg er forvirret over Putins idé om en eurasiske sikkerhedsalliance. Jeg er ikke sikker på, hvordan BRIKS og Shanghai Cooperation Organization repræsenterer et asymmetrisk svar på de militære provokationer og trusler fra NATO. Kan du forklare det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, det er så svært, for det, der ligger til grund for Putins forslag, er en eurasiske sikkerhedsarkitektur baseret på samarbejde om infrastruktur, baseret på de fem principper for fredelig sameksistens, og som, sagde han, udtrykkeligt er åben for NATO-medlemmer. Hvis man så ser på det forslag, som blev gentaget af Xi Jinping på den konference, der netop har fundet sted i Beijing på 70-årsdagen for de fem principper for fredelig sameksistens, som blev fremmet for 70 år siden af Zhou Enlai, og som derefter blev uddybet på Bandung-konferencen i 1955, der førte til begyndelsen af den Alliancefrie Bevægelse, så var det altid ideen om, at man skal have et system baseret på alle medlemmers suverænitet, baseret på princippet om ikke-indblanding, accept af de andre landes sociale system, samarbejde til gavn for hinanden, baseret på gensidig ikke-angreb – det er hovedpunkterne – og BRIKS og mange andre organisationer, som Shanghai Cooperation Organization, ASEAN, Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Den Afrikanske Union, Mercosur, de ønsker at skabe et nyt system, en ny sikkerhedsarkitektur, baseret på disse principper.

Umiddelbart efter at den særlige militæroperation startede i februar 2022, stod det klart for mig, at dette potentielt førte til Tredje Verdenskrig, ikke det russiske angreb, men hele dynamikken, hvor det russiske angreb blot var et bestemt udløsende punkt. Så på det tidspunkt foreslog jeg en ny, global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skulle

involvere hver eneste nation på planeten, for i betragtning af verdens sammenvævede natur, dens strategiske sammenvævning, atomvåben, pandemier, internettet, bare den måde, hvorpå den moderne verden virkelig er én, kan man ikke have en delvis sikkerhed. Hvis man udelader et land som Nordkorea, Iran eller et andet, er det kimen til den næste krig: Jeg mener, det er den lektie, vi skulle have lært af Versailles-traktaten, som ikke afsluttede Første Verdenskrig, men som blot var et springbræt til Anden Verdenskrig! Og den lektie, vi burde have lært af den Westfalske Fred, er, at hvis man vil have en fungerende fredsaftale, skal man have noget, der tager hensyn til alle lande på planeten og alle involverede parter.

Og det var derfor, jeg dengang foreslog den globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur og efterfølgende ti principper, som er det absolutte, afgørende grundlag, som en sådan arkitektur skal bygges på. Og hvis man ser på de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som blev offentliggjort først, og derefter Putins og Xi Jinpings forslag, er der dog en stor lighed og et stort slægtskab. Vi bruger lidt forskellige formuleringer, men hvis man ser på essensen af disse forslag, er det det samme, og det betyder naturligvis, at enhver, der tænker fornuftigt, og som tænker på, hvordan man kommer ud af denne situation, vil komme med lignende ideer.

Så jeg mener, at den vigtigste opgave er, at vi støtter en sådan idé, at vi indleder nye diskussioner om en sikkerhedsarkitektur, og at vi absolut bør støtte Putins forslag: Putin har gjort det meget klart, at dette ikke er tidløst. Det er et tilbud, som eksisterer i en bestemt periode. Hvis situationen optrappes, og den militære situation i Ukraine forværres, vil det tilbud blive taget væk. Så vi har en mulighed for at reagere positivt på det, reagere positivt på Xi Jinpings forslag, og jeg vil sige, at hvis Vesten ikke bare vil være en modtager af forslag, bør de tage noget som mine ti principper op og begynde at sige: "OK, vi er villige

til at gå tilbage til diplomatiet, og her er, hvad vi ønsker at bidrage med til en sådan diskussion." Det ville være et fornuftigt forslag. Men der er ikke noget alternativ til diplomati: Det eneste andet valg er tredje verdenskrig og udslettelse af hele civilisationen. Og hvem ved sine fulde fem ville ønske det, for selv fortalere for denne optrapning, de ville heller ikke gøre det! Hvis de tror, at de har en privat bunker – glem det!

SCHLANGER: Folk kan finde dine ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på hjemmesiden for Schiller Instituttet eller ved at gå til "Initiativer" på hjemmesiden. Og også resolutionen "Støt erklæringen fra præsidiat for det østtyske foreningsråd om præsident Putins fredsiniciativ", der blev vedtaget af Den Internationale Fredskoalition på dens møde den 21. juni 2024, er også tilgængelig. Det cirkulerer efter underskrifter, og det er et meget godt sted at starte med at få folk til at forstå, at der er et alternativ til krig.

Nu har jeg et spørgsmål mere til jer, som er baseret på diskussionen om det nuværende kaos i det amerikanske politiske system. Angelo fra Rom skriver: "Hvorfor og hvordan bliver Robert F. Kennedy Jr.'s præsidentkandidater boykottet og undertrykt?" og så spørger han: "Hvad kan der gøres for at åbne systemet og gøre en ende på muligheden for at kontrollere det på denne måde?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er spørgsmålet til 64 millioner dollars! For jeg vil sige, at hele kontrollen med USA siden mordet på John F. Kennedy og mørklægningen af mordet har bevæget sig meget i retning af et etpartisystem, for selv om den gennemsnitlige republikanske og demokratiske vælger måske tror, at de hader hinanden, og at de ønsker at besejre deres modkandidater, så er virkeligheden, at på ledelsesniveauet i DNC og det republikanske partis ledelse (RNC) har kontrollen og spørgsmålene været næsten helt identiske.

Så det er i virkeligheden spørgsmålet om det militærindustrielle kompleks, plus Wall Street, plus Silicon Valley, plus tænketanke, plus den akademiske verden, som styrer USA. Og det forekommer mig, at det forfærdelige resultat af Trump-Biden-kampagnen sætter det på spidsen. Og jeg kan kun sige, at jo flere mennesker, der nu griber ind i valgkampen og rejser det som et spørgsmål, for at sige "hvem styrer USA?", når det er klart, at præsident Biden ikke gør det, at det bliver et emne i diskussionen, så der dybest set sker en bevægelse, hvorved de ikke bare kan køre videre med disse ting, som de er.

Og ellers kan jeg kun sige: Vi har brug for en masse samfundsborgere. I en vis forstand, fra et historisk synspunkt, er den amerikanske revolution blevet taget væk af imperiet. Det er et gammelt spørgsmål, for da det Britiske Imperium mistede, hvad der i deres øjne var deres vigtigste koloni – den amerikanske koloni – gik George III amok over det spørgsmål! Han mistede bogstaveligt talt besindelsen. Og briterne forsøgte altid at generobre USA: Det gjorde de i krigen i 1812. De gjorde det i borgerkrigen, hvor imperiet allierede sig med Konføderationen. Og da de indså, at de ikke kunne vinde Amerika tilbage militært, begyndte de at sige: OK, så må vi undergrave etablissementet, vi må overbevise det amerikanske etablissement om, at de skal adoptere modellen for det Britiske Imperium, og så kan vi styre verden på basis af det "særlige forhold" mellem USA og briterne.

Og det har været problemet i hele det 20. århundrede. Og nogle gange havde man en præsident, som udelukkende repræsenterede det – Teddy Roosevelt, Woodrow Wilson, (jeg vil ikke nævne dem alle), Truman, for eksempel; Nixon. Og så var der andre præsidenter, som hældte i den anden retning, som Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy. Clinton, synes jeg, var en meget blandet landhandel: Han hældte nogle gange til nogle positive impulser, men ikke særlig konsekvent.

Så slaget står i virkeligheden om Amerika – H.G. Wells skrev

det meget klart i The Open Conspiracy. Han sagde, at hvis vi kan overbevise det amerikanske etablisement om at gå ind for den britiske model, så er alt godt. Og det er, hvad der er sket.

Den 4. juli i morgen er et tidspunkt, hvor du kan læse lidt om det emne. Du kan gå ind på vores hjemmesider, LaRouche-organisationen, EIR, du kan gå ind på LaRouche-bibliotekets hjemmeside. Du kan læse nogle berømte bøger, Carroll Quigley er en meget interessant forfatter om emnet; du kan læse H.G. Wells' The Open Conspiracy, som er meget interessant. Der er en masse litteratur, hvor du kan danne dig din egen mening om dette spørgsmål. Men at Amerika enten slutter sig til det Britiske Imperium eller går tilbage til sin egen tradition fra grundlæggerne, fra John Quincy Adams, det er virkelig det spørgsmål, som er kernen i Amerikas identitet. Så i den forstand ønsker jeg dig en meget produktiv 4. juli med at læse op på dette.

SCHLANGER: Selvfølgelig bør folk ikke forsømme at læse Uafhængighedserklæringen, som i sig selv er en meget dybtgående forklaring på, hvad grundlæggerne havde til hensigt.

Helga, jeg vil bare gerne tilføje, at folk bør vide, at Den Internationale Fredskoalition holder sit ugentlige Zoom-opkald på fredag. Det er en mulighed for at høre og diskutere med en række mennesker, der er samlet omkring os, for at tage de spørgsmål op, som du lige har diskuteret, om hvordan vi bryder den unipolære ordens kontrol? Så jeg vil opfordre folk til at tilmelde sig og se på hjemmesiden for den information og slutte sig til os på fredag. Ellers noget, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis du er en vaskeægte amerikaner, bør du hjælpe med at bringe Amerika tilbage til grundlaget for den amerikanske revolution, den amerikanske uafhængighed og ideen om at være en republik som en god kraft i verden, og ikke gå ud for at søge udenlandske monstre, som det ofte sker i dag.

SCHLANGER: Okay, tak fordi du kom i dag, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, til på fredag!